

disse medlemmer vil kunne udpege medlemmer til et tværfagligt forskningsråd.

### 3.4.2. *Hjemmel til videnskabsministeren til at fastsætte regler for forskningsrådenes delegation af kompetence*

Det er lovens udgangspunkt, at såvel Det Frie Forskningsråd som Det Strategiske Forskningsråd skal behandle og afgøre sager på møder, hvor alle medlemmer af det kompetente organ er til stede.

Den nugældende lov giver dog visse muligheder for delegation med den virkning, at ikke alle sager skal behandles af samtlige medlemmer i det kompetente organ. I rådgivningssager kan bestyrelsen for Det Frie Forskningsråd således delegere opgaver til bestyrelsesformanden, sekretariatet eller de faglige forskningsråd, og bestyrelsen for Det Strategiske Forskningsråd kan delegere opgaver til bestyrelsesformanden, sekretariatet eller en programkomité. I bevillingssager blev delegationsadgangen udvidet for begge råd ved lovændringen i 2006. Et fagligt forskningsråd kan således med bestyrelsens godkendelse delegere bevillingskompetence til sekretariatet i ikkefaglige spørgsmål eller i fagligt ukomplicerede sager til rådets formand. En programkomité kan tilsvarende med bestyrelsens godkendelse delegere bevillingskompetence til sekretariatet i ikkefaglige spørgsmål eller i fagligt ukomplicerede sager til komiteens formand.

Efter konkret vurdering har forskningsrådene allerede nu mulighed for at delegere kompetence efter de almindelige forvaltningsretlige, ulovhjemlede delegationsregler. Anvendelse af de ulovhjemlede delegationsregler forudsætter imidlertid, at samtlige medlemmer af det kompetente organ har deltaget i beslutning om delegation i den konkrete sag. De ulovhjemlede delegationsregler kan derfor være administrativt tunge og tidskrævende.

Arbejds- og mødebelastningen i de to råd har imidlertid gjort, at der er behov for at kunne delegere kompetence i videre omfang og administrativt lettere og hurtigere, end det er muligt i dag. Der er især behov for, at sager kan færdigbehandles og afgøres i mindre interne udvalg bestående af medlemmer med særlig kompetence på det pågældende forskningsfelt, og for at kunne lægge delegationskompetencen hos formanden for det pågældende organ.

Det foreslås derfor, at videnskabsministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om intern delegation i Det Frie Forskningsråd og i Det Strategiske Forskningsråd og i såvel rådgivnings- som bevillingssager. Ved bekendtgørelsesformen sikres det, at delegationsreglerne til hver en tid

kan afgrænses præcist efter vurdering af rådernes behov og under hensyntagen til en optimal forskningsfaglig sagsbehandling. I konsekvens heraf foreslås det, at de nugældende lovhjemlede delegationsmuligheder ophæves. Videnskabsministerens bemyndigelse forudsættes begrænset således, at der alene kan foretages delegation i sager, der ikke er praksisdannende eller -brydende, og som heller ikke har principiel karakter. Delegationsadgangen forudsættes endvidere udmøntet således, at der, bortset fra tilfælde hvor begrænset kompetence delegeres til organets formand, normalt ikke delegeres kompetence til én enkelt person.

Den nugældende lov giver videnskabsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at klager over retlige spørgsmål i forbindelse med afgørelser truffet af Det Frie Forskningsråd eller Det Strategiske Forskningsråd kan indbringes for ministeren. Det foreslås, at ministerens hjemmel til at fastsætte regler om intern delegation suppleres med en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om klageadgang til ministeren i retlige spørgsmål.

### 3.4.3. *»Kvasifondssager« i Det Frie Forskningsråd*

Efter loven kan Det Frie Forskningsråd bistå både offentlige og private institutioner med forskningsfaglig rådgivning. En del rådgivningssager kommer fra offentlige eller private institutioner, der selv uddeler forskningsmidler, og som ønsker en fagkyndig vurdering af de ansøgninger, de har modtaget. Arbejdsbyrden fra disse »kvasifondssager« er betragtelig og vurderes ikke alene at kunne løses ved delegation til underudvalg i rådet, jf. ovenfor.

På denne baggrund foreslås det at give Det Frie Forskningsråd mulighed for efter konkret vurdering at løfte sin rådgivningsforpligtelse ved at anvise navne på anerkendte forskere uden for rådet, der kan varetage den forskningsfaglige vurdering.

### 3.4.4. *Smidigere samarbejde mellem Det Strategiske Forskningsråds programkomiteer*

Traditionelt er forskning foregået i disciplinbaserede sammenhænge, og det har afspejlet sig i organiseringen af forskningsrådssystemet, der udmønter konkurrenceudsatte forskningsmidler. Modsat traditionen foregår strategisk forskning i en problemorienteret sammenhæng og typisk på tværs af discipliner og fagområder.

Som loven er udformet i dag, må bestyrelsen for Det Strategiske Forskningsråd i forbindelse med udmøntning af programmidler lægge bevillingskompetencen i den programkomité, der anses for mest fagkyndig på programmet.